

høitærede Minister Anledning til at skaffe os Regjeringens Mening om Sagen at vide, og jeg troer at maatte lægge megen Bægt paa, at man lærte denne Mening at kjende.

J. A. Hansen: Ja, jeg kan vedvarende ikke i det ærede Medlems Dittringer see nogen Grund til at nedsætte noget Udvalg. Det forekommer mig, at den Erklæring, som den høitærede Minister afgav paa Regjeringens Begne, ikke gjaldt alene det foreliggende Udkast, men ethvert Udkast, hvorom der kunde være Tale, og efter en saadan Erklæring kan jeg ikke indsee, der kan vindes det Allermindste ved, at man nu omdanner dette Udkast, for maaskee næste Gang, det kommer for, at omdanne det paany.

Monrad: Jeg maa rigtignok, uafhængigt af hvad der blev yttret af det ærede Medlem, der foreslog et Udvalg, ansee et Udvalgs Nedsættelse for ønskelig, thi dette Lovudkasts Enkeltheder ere ingenlunde alle saaledes havede over al Tvivl, at de jo nok fortjene en alvorlig Dverveielse. Jeg troer desuden ikke, det vilde være synderligt frugtbart for denne Sags Fremme, om det gif umiddelbart uden videre frem i den Stikkelse, hvori det nu foreligger for os. Hvis man skal vente at udrette Noget i denne Sag, saa er det vist, at der idetmindste i dette Thing maa tilveiebringes nogenlunde Samstemning; hvis der ikke engang kan opnaaes nogen Samstemning i dette Thing, saa kan man være temmelig sikker paa, at det kun vil have Betydning som en Demonstration, som en Tilkjendegivelse af Iver og Nidsfærhed, men Sagen vil ikke i og for sig blive fremmet.

Tscherning: Jeg skulde ønske, at det ærede Medlem, som er imod Nedsættelsen af et Udvalg, vilde opgive sin Modstand, af Hensyn til hvad der er sagt af den sidste ærede Taler, der, som det forekommer mig, fremfor nogen Anden, har Berettigelse til at ønske, at der nedsættes et Udvalg, da han nemlig har gjort sin Tilstemning afhængig af visse Kettelser i Udkastet. Jeg har bestandig det Haab, at han, ved mere og mere at bearbejde Udkastet, vil komme til at erkjende, at, om det end kan

rettes i Talstørrelserne, saa kan det dog ikke rettes i Principet, men at give det ærede Medlem al Anledning til at rette det, synes mig han fortjener ved de Fortjenester, han unægtelig i det Hele har af dette Lovforslag. Der er Jaa, der saameget som han have bestrædt sig for det; han har jo netop bragt det ind, for at fortrænge et Forslag, som gif ud paa at forbedre Fæstelovgivningen, og jeg synes derfor, at det ærede Medlem, der har indbragt Forslaget, og som jo ellers nu har Adkomst til, at det ærede Thing tager Hensyn til hans Mening i saa Henseende, kunde tiltræde Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse. Det er jo ganske vist, at det, der især skulde bidrage dertil, var, om Ministeren havde givet nogetshelt Haab om, at et Udvalg kunde blive til Nytte; imidlertid kan jo Enhver, der her i Thinget har udtalt sig for Forandringer i Enkeltighederne, gjøre Krav paa, at vi give Anledning til fornyet Undersøgelse.

Fischer: Jeg skal kun, for ikke at blive misforstaaet med Hensyn til min Stilling til det foreliggende Spørgsmaal, tillade mig at bemærke, at mit Forslag ikke er stillet, for at det foreliggende Udkast skal underkastes nogen yderligere Drøftelse; dersom Meningen skulde være den, at vi fortsat skulde blive staaende ved dette Forslag, saa troer jeg ikke, der er nogen Anledning til at nedsætte noget Udvalg, thi dette Forslag har jo tilstrækkelig ofte været drøftet i Udvalg og her i Salen, men det, der har givet mig Anledning til at foreslaae et Udvalg nedsat, det er den Omstændighed, at der under Discussionen er fremkommet Grundtræk til et nyt Forslag, og disse Grundtræk og en muligviis derpaa grundlagt Lov troer jeg kunde fortjene en yderligere Drøftelse.

Monrad: Ja, det er jo ikke over Motiverne, der afstemmes.

Oppermann: Maatte jeg, i den Dverbeviisning, at et Udvalg over et givet Lovforslag kun kan nedsættes for at drøfte dette Lovforslags Enkeltheder — og navnlig maa dette være Tilfældet, naar Udvalget nedsættes forinden anden Behandling, — stille et andet